U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **FRAGA spol. s r.o.,** se sídlem Brno, Šeránkova 1557/52, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2017, č. j. 29 Af 77/2015 - 73, a rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2017, č. j. 29 Af 77/2015 - 138,

takto:

I. Kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2017, č. j. 29 Af 77/2015 - 73, **se odmítá.**

II. Řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2017, č. j. 29 Af 77/2015 - 138, **se zastavuje.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci prostřednictvím Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) dne 8. 8. 2017 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou u krajského soudu podal dne 27. 7. 2017, přičemž ji spojil s návrhem na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. O osvobození od placení soudních poplatků stěžovatel nepožádal. Kasační stížnost směřovala proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2017, č. j. 29 Af 77/2015 – 73 (pozn. NSS – správně č. j. 29 Af 77/2015 – 137), kterým krajský soud vyloučil žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 1. 10. 2015, č. j. 215822/15/4000-50715-050553, a ze dne 22. 10. 2015, č. j. 230124/15/4000-50715-050553, k samostatnému projednání (dále jen „usnesení krajského soudu“), a proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2017, č. j. 29 Af 77/2015 - 138 (dále jen „rozsudek krajského soudu“), jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. 19580/15/5000-10610-711361. Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a bylo potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 23. 2. 2015, č. j. 10999/15/4300-00805-800233, kterým byla stěžovateli podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“), uložena pokuta ve výši 160 000 Kč za porušení § 4 odst. 1 zákona o

loteriích, kterého se stěžovatel dopustil tím, že *„dne 28. 6. 2014 v 18:35 hodin v provozovně KLUB PEPINO, Bosonožská 329/7, Brno, byl zjištěn provoz loterií a jiných podobných her prostřednictvím jednoho kusu technického zařízení, označeného jako SLEVOSTROJ modelu DP CZ001, sériového čísla CZK 066, bez povolení Ministerstva financí České republiky“*.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti směřující proti usnesení krajského soudu, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem meritorně projednána. Podle § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení. Usnesení o vyloučení žaloby proti rozhodnutí k samostatnému projednání je podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu usnesením, jímž se upravuje vedení řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2004, č. j. 2 Afs 3/2003 - 46, a ze dne 25. 1. 2010, č. j. 5 Afs 63/2009 - 98, usnesení ze dne 27. 6. 2008, č. j. 5 Ans 6/2007 - 56, a ze dne 30. 4. 2009, č. j. 7 Afs 26/2009 - 57; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Kasační stížnost proti takovému usnesení je tedy nepřípustná. Krajský soud je oprávněn posoudit, zda je vhodnější projednávat podanou žalobu jako celek nebo vyloučit některé věci k samostatnému projednání. Rozhodnutím o vyloučení věci k samostatnému projednání se přitom nepředjímá rozhodnutí ve věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2014, č. j. 7 As 127/2013 - 18).

[3] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti usnesení krajského soudu výrokem I. tohoto usnesení podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. odmítl.

[4] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval splněním podmínek řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu. V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5000 Kč.

[5] Tento soudní poplatek nebyl současně s podáním kasační stížnosti zaplacen a stěžovatel nepožádal o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 22. 8. 2017, č. j. 5 As 227/2017 - 12, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu 7 dnů od doručení předmětného usnesení. V uvedeném usnesení stěžovatele poučil o tom, že má-li za to, že jsou u něj splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat o osvobození od soudních poplatků. Zároveň Nejvyšší správní soud stěžovatele přípisem ze dne 24. 8. 2017, č. j. 5 As 227/2017 - 15, vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení přípisu pro účely rozhodnutí soudu o návrhu na ustanovení zástupce doložil osobní, majetkové a výdělkové poměry. K tomu mu zaslal formulář obsahující typové okruhy informací rozhodných pro posouzení návrhu na ustanovení zástupce [vzor ÚVS č. 11a Potvrzení o majetkových poměrech (právnická osoba)] a sdělil mu, že jím předložené doklady (výkaz zisku a ztráty a rozvaha v plném rozsahu ke dni 31. 12. 2016) nejsou pro posouzení jeho majetkových poměrů dostatečné.

pokračování

[6] Výzva k zaplacení soudního poplatku a přípis obsahující výzvu k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů byly doručeny do datové schránky stěžovatele dne 3. 9. 2017. Lhůta určená k zaplacení soudního poplatku a doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů skončila dne 11. 9. 2017. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě ani později soudní poplatek nezaplatil a nedoložil ani své osobní, majetkové a výdělkové poměry pro účely posouzení návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel přes poučení uvedené v usnesení ze dne 22. 8. 2017, č. j. 5 As 227/2017 - 12, nepožádal ani o osvobození od soudních poplatků.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[8] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a byl poučen o následcích, které nastanou v případě jeho nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě ani později soudní poplatek nezaplatil. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než výrokem II. tohoto usnesení řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu zastavit podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[9] S ohledem na vše výše uvedené Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48, podle něhož je-li v době podání návrhu zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o podaném návrhu a že tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není úkolem soudu toto řízení dále vést a rozhodovat např. o žádosti navrhovatele o ustanovení zástupce dle § 35 odst. 8 s. ř. s. (nyní § 35 odst. 9 s. ř. s.), ale naopak řízení bez dalšího ukončit tím, že bude příslušný návrh dle § 46 s. ř. s. odmítnut, či v zákonem stanovených případech řízení zastaveno).

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu bylo zastaveno a kasační stížnost proti usnesení krajského soudu byla odmítnuta, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu